

Punské války

Když Řím ovládl Itálii, stal se velkou konkurencí pro **Kartágo**, které bylo doposud námořní velmocí v západním Středomoří. Po nadvládě nad stejnou oblastí toužil i Řím a tento střet zájmů vyústil ve **tři punské války**. (Římané totiž Kartágincům říkali Punové.) Punské války probíhaly v letech **264–146 př. n. l.**

První punskou válku vyhlásilo Kartágo. Římané měli převahu na souši, Punové na moři. Římané se však brzy stali i dobrými námořními vojáky a **Kartágo porazili**. Touto válkou získali **Sicílii, Sardinii** a **Korsiku** a učinili z nich svoje první **provincie** – území spravovaná Římem, jejichž obyvatelé však nebyli římskými občany. Kromě toho muselo Kartágo platit Římu obrovské válečné náhrady. Řím se stal **námořní velmocí**, protože k tomu, aby porazil Kartágo, musel vybudovat silné válečné loďstvo.

Punové se s porážkou nehodlali smířit. Aby nahradili ztrátu ostrovů ve Středomořím, obsadili část **Hispanie** (dnešního Španělska), odkud na Itálii zaútočil nejslavnější punský vojevůdce, **Hannibal** [hanybal]. Tak začala **druhá punská válka**. Se svou armádou, jejíž součástí bylo i několik desítek válečných slonů, však musel Hannibal cestou překročit Alpy. Přitom ztratil mnoho tisíc vojáků a všechny slony vyjma jednoho. Navzdory tomu se mu podařilo Římany hned v první bitvě **u Trasimenského jezera** na hlavu porazit. Další strašlivou porážku uštědřil Hannibal Římanům v bitvě **u Kann**. Římané přesto odmítli uzavřít mír. Hannibal se dostal až k Římu, ale zalekl se jeho mohutných hradeb a nepokusil se jej dobýt. Aby se Římané konečně zbavili Hannibalových vojsk pustošících Itálii, vylodili se v **Africe**. Hannibal byl okamžitě odvolán z Itálie bránit Kartágo, ale v bitvě nedaleko něj byl **římským vojskem poražen**.

Kartágo bylo donuceno **přijmout mír za velmi těžkých podmínek**. Muselo postoupit Římu všechna svoje území mimo Afriku, vydat všechny válečné slony i lodě a zaplatit vysoké náhrady. Kromě toho nesmělo vést žádnou válku bez svolení Římanů. Kartágo tak bylo hospodářsky, vojensky i politicky naprosto ochromené a nemohlo nikdy v budoucnu představovat pro Řím vážného soupeře.

Přesto došlo ke **třetí punské válce**, jejímž viníkem tentokrát nebyli Punové. Toho, že Kartágo nesmí vést války (a to ani obranné) bez souhlasu Říma, totiž využívaly sousední státy a přisvojovaly si kartaginská území. Punové se nakonec rozhodli k nutné obraně bez souhlasu Říma, čímž Římanům poskytli **záminku pro vypovězení války**. Ač se Kartágo ze všech sil snažilo sjednat mír, Římané město napadli a po dvou letech obléhání ho roku **146 př. n. l. dobyli a srovnali se zemí**.

Zbroj řadového římského vojáka